

KERÉK IMRE

A közelítő tél

(változat Berzsenyi versére)

*Hervad már ligetünk. Lombok aranylanak:
rőt kincs-garmada, mit szertekuszál a szél.
Villanydrót fonalán fecske-zsinat zszibong,
készülvén a Nagy Útra már.*

*Vadszölő levelén vérszínű rozsdafolt.
Rózsák ejtegetik földre a szirmukat,
bólingatva fejük. Árva rigó kutat
árny-tartó lugasom körül*

*fonnyadt szilvaszemek, tömpe barack után.
Tókéim csupaszok mind, venyigéiket
már nem dongja körül csíkos-arany darázs. –
A szüret dala csöndbe bolt.*

*Oh, a szárnyas idő birtelen elrepül.
Nézzük kékbe-tűnő röpte ívét együtt,
kedves, sejtve, mi vár még ezután ránk. –
Minden csak jelenés, tudod.*

*Nézzük hát derűsen, hogy elvirít
tavaszunk koszorú-bimbaja... Int az ősz:
ízleljük piruló, zsenge gyümölcseit,
nektárját, amíg élhetünk!*

